

Chương thứ 53

CHÂN DIỆN

- **B**ồn nhân không tin một tiểu tử như ngươi lại có thể là đối thủ của bồn nhân !

- Thế thì tôn giá làm rồi !

Cùng với lời nói đó, màn kiếm quang được chàng thi triển ra như một màn lưới khổng lồ từ từ hướng đến Vô Diện nhân.

Đôi chân mày của Vô Diện nhân nhíu lại. Lão buột miệng nói:

- Mãn Vũ Lê Hoa kiếm ! Tiểu tử ngươi là gì của kiếm sát Ngô Tịnh ?

- Tiểu đệ của Ngô huynh !

Lời Thiếu Hoa vừa dứt thì lưới dị kiếm của chàng chạm vào ngọn ma trảo của Vô Diện nhân.

- Chát !

Chiếc ma trảo lần thanh dị kiếm bật ngược trở lại. Thiếu Hoa lách bộ qua trái, đâm thọc mũi kiếm vào tâm huyết đối phương. Vô Diện nhân chẳng một chút nao núng, hoành ngọn ma trảo gạt thẳng xuống lưới kiếm:

- Chát !

Hai người chớp mắt đã giao thủ được mười chiêu nhưng chẳng bên nào chiếm được thượng phong.

Thiếu Hoa nói:

- Tôn giá đúng là cân tài, cân sức với Thiếu Hoa ! Giờ thì tôn giá không xem thường tại hạ là tiểu tử vô danh nữa chứ ?

- Thiếu Hoa, ngươi làm cho bồn nhân quá ư ngạc nhiên !

- Tôn giá sẽ còn ngạc nhiên hơn nữa !

Thiếu Hoa nói dứt câu thì bắt ngờ ngọn ma trảo của Vô Diện nhân bấu lấy lưới dị kiếm. Vô Diện nhân cười khẩy:

- Nói thế nào thì tiểu tử chưa phải là đối thủ của Vô Diện nhân !

Lão vừa nói dứt lời đồng công lực vào chiếc ma trảo, giật mạnh một cái. Thanh dị kiếm thoát khỏi tay Thiếu Hoa lao vút lên nóc mật thất.

Kiếm vừa thoát ra khỏi tay Thiếu Hoa thì Vô Diện nhân liên thủ biến chiêu, phạt thẳng ngọn ma trảo vào yết hầu của chàng. Vô Diện nhân những tưởng đầu ngọn ma trảo kia sẽ bức ngay yết hầu của Thiếu Hoa, nhưng sự biến khiến y hoàn toàn bất ngờ. Hữu thủ Thiếu Hoa vươn ra vượt dọc theo chiếc ma trảo, hướng nó vỗ vào chiếc thạch lâu sau lưng chàng.

- Chát !

Thiếu Hoa vừa chuyển chiêu công của đối phương theo tuyệt kỹ của Khắc Mạc Kha đã truyền thụ cho chàng, đồng thời vươn trảo chụp lấy thanh dị kiếm giống hệt như Thiên Tông đã từng thi triển chiêu thức đó.

Bộ pháp của chàng khế nhích động thì mũi kiếm đã đâm vào đại huyết Thiên Linh Cái của Vô Diện nhân. Mọi thao tác của Thiếu Hoa cực kỳ nhanh. Nhanh đến độ Vô Diện nhân bị hoa cả mắt chẳng có chút phản xạ gì.

Thiếu Hoa trang trọng nói:

- Tôn giá biết nhiều nhưng lại không biết gì cả !

Vô Diện nhân đứng thờ người ra, tay vẫn nắm ngọn ma trảo, trong khi bàn tay quý đã bầu cứng vào thạch lâu. Mồ hôi từ từ thấm qua trang phục Vô Diện nhân.

Thiếu Hoa nói:

- Võ công của tại hạ là sự tổng hợp rất nhiều tuyệt công của cao thủ trong giang hồ. Thiếu Hoa chưa dụng hết thì đã khắc chế được tôn giá rồi ! Tôn giá nhận thua chứ ?

- Rút kiếm lại đi !

- Được ! Tại hạ rút kiếm lại nhưng tôn giá phải cho Thiếu Hoa thấy chân diện của người chứ ?

Vô Diện nhân dùng tả thủ lột ngay phân da che mặt bên dưới mắt.

Thiếu Hoa rút kiếm lại. Vô Diện nhân từ từ quay mặt lại đối mặt chàng. Đập vào mắt Thiếu Hoa là một khuôn mặt chân phương, với sống mũi dọc dừa, miệng rộng, trông thật phương phi và đỉnh đạc.

- Tiểu tử ngươi chịu rồi chứ ?

Vô Diện nhân vừa nói vừa bắt ngờ phất quý trảo vào vùng thượng đặng của Thiếu Hoa. Ngay lập tức lưỡi dị kiếm xoay tròn, hướng ngọn ma trảo vỗ vào vách đá.

- Cách !

Khi ngọn ma trảo vừa chạm vào vách đá thì mũi dị kiếm cũng đặt vào yết hầu của Vô Diện nhân. Lần này thì Vô Diện nhân hoàn toàn bất ngờ đứng ngây ra như pho tượng. Lão gần như không tin vào mắt mình nữa.

Thiếu Hoa nhìn Vô Diện nhân bằng ánh mắt khe khẽ. Chàng nói:

- Tôn giá đánh cược với Thiếu Hoa là lại không giữ lời ! Không thật thà chút nào !

- Tiểu tử nói thế có ý gì ?

- Tôn giá buông binh khí xuống đi, rồi Thiếu Hoa sẽ nói ra điểm không thật và ngờ nghệch của tôn giá !

Vô Diện nhân từ từ buông cán ma trảo.

Thiếu Hoa nói:

- Bộ mặt kia không phải của tôn giá !

- Thế ngươi muốn bốn nhân có bộ mặt nào ?

- Chân diện !

- Đây là chân diện của bốn nhân !

Thiếu Hoa lắc đầu, chích mũi kiếm chạm nhẹ yết hầu của Vô Diện nhân. Mũi dị kiếm của chàng chỉ chạm nhẹ thôi nhưng lão lại giật mình.

Thiếu Hoa nói:

- Tôn giá đồng ý lời nói của tại hạ là đúng không ?

- Tại sao tiểu tử biết đây không phải là bộ mặt thật của bốn nhân ?

Thiếu Hoa nheo mày:

- Sao tôn giá hay hỏi thế nhỉ ? Thôi được rồi ! Tại hạ nói cho tôn giá biết chỗ ngây ngô của người nhé ! Có lẽ tôn giá ít khi nào nghĩ sâu !

Chàng nhếch môi nói:

- Tôn giá gọi tại hạ là tiểu tử, và đã tham gia vào cuộc đoạt châu cách đây mười tám năm ! Thế mà bộ mặt tôn giá chẳng có nếp nhăn nàp ! Thiếu Hoa dù ngây ngô đến đâu cũng không tin tôn giá luyện được thuật trụ nhan !

Buông tiếng thở dài, Vô Diện nhân nói:

- Bốn nhân thua ngươi !

Vừa nói Vô Diện nhân vừa lột chiếc mặt nạ da người trên mặt mình. Một bộ mặt khác hiện ra lộ vào hai con ngươi chàng. Một khuôn mặt với những nếp nhăn hằn sâu và lỗ chỗ như người bị mặt rỗ.

Thiếu Hoa bật cười thành tiếng.

Vô Diện nhân nói:

- Tiểu tử, ngươi cười gì ?

- Đây là bộ mặt thật của tôn giá à ?

- Chứ ngươi còn muốn bốn nhân có bộ mặt nào nữa ?

Thiếu Hoa nhếch môi nói:

- Lạ thật ! Chắc Thiếu Hoa phải gắn lại cho tôn giá ngoại hiệu là Đa Diện nhân mới được ! Tôn giá có quá nhiều bộ mặt nhưng chẳng có bộ mặt nào của người cả !

Chàng chợt đổi giọng khắt khe và lạnh lùng nói tiếp:

- Thiếu Hoa đã đánh cược với tôn giá, và không muốn mình từ kẻ thắng lại trở thành kẻ thua ! Tại hạ rất kiên nhẫn ngồi chờ cá cắn câu nhưng không thể để cho cá thoát khỏi lưỡi câu của mình đâu !

Buông một tiếng thở dài, Thiếu Hoa nói:

- Bộ mặt này cũng không phải của tôn giá !

- Sao ngươi nói không phải bộ mặt thật của ta ?

- Có gì mà không nhận ra chứ ? Mồ hôi tuôn ra ướt cả trang phục tôn giá, thế mà trên bộ mặt kia lại chẳng có giọt mồ hôi nào ! Thế thì nó đâu phải là bộ mặt của người ! Tôn giá xem thường Thiếu Hoa quá rồi đó !

Thiếu Hoa nói rồi nhích mũi kiếm hơi lún sâu vào yết hầu Vô Diện nhân. Một giọt máu rỉ ra đọng trên đầu mũi dị kiếm. Vô Diện nhân nhìn chàng gần như không chớp mắt.

Thiếu Hoa nói tiếp:

- Đã đánh cược thì phải chấp nhận điều này ! Thua thì chấp nhận thua, thắng thì thắng ! Thiếu Hoa dù sao cũng là bậc hậu sinh nhưng không muốn kẻ trưởng bối nói hai lời !

Vô Diện nhân buông tiếng thở dài:

- Thấy chân diện của bốn nhân rồi, tiểu tử sẽ làm gì ?

- Theo thỏa ước với tôn giá !

- Được !

Vô Diện nhân đưa hữu thủ lên vuốt mặt mình. Y quảng chiếc mặt nạ da người xuống dưới chân Thiếu Hoa.

- Tiểu tử nhìn kỹ đi, đây mới chính là chân diện của bốn nhân !

Mồ hôi lấm tấm trên khuôn mặt phương phi đập vào mắt Thiếu Hoa với vòng mắt thâm, trán hằn những nếp nhăn nhưng toát ra vẻ cương nghị và quyết đoán.

Thiếu Hoa nhìn Vô Diện nhân nói:

- Đây mới đúng là khuôn mặt của tôn giá !

Vô Diện nhân buông tiếng thở dài rồi nói:

- Thiếu Hoa, bốn nhân có đề nghị với ngươi !

- Đề nghị gì ?

- Một tương lai đỉnh thiên lập địa ! Trên chỉ có bốn nhân, dưới thì thiên hạ dưới chân ngươi !

Thiếu Hoa phá lên cười.

Vô Diện nhân cau mày hỏi:

- Ngươi cười gì ?

Thiếu Hoa rút kiếm lại rồi từ tốn nói:

- Đề nghị của tôn giá, Thiếu Hoa nghe rất thèm muốn đó, nhưng rất tiếc, quá muộn rồi !

- Quá muộn là sao ?

- Khi nào tôn giá có thể làm hồi sinh Khai Lộ Sứ Hàn Thiết Quân và Hàn phu nhân Khắc Nhiễm Tường, Thiếu Hoa sẽ theo về với tôn giá ! Còn bây giờ việc tại hạ phải làm không phải là làm cho tôn giá, mà là làm cho tại hạ !

Thiếu Hoa thở ra từ từ rồi nói tiếp:

- Đúng ra tại hạ phải lấy mạng tôn giá, nhưng ai cũng được Thiếu Hoa cho một cơ hội sống ! Cho một cơ hội được sống để ngấm lại những gì mình đã làm !

Thiếu Hoa nói rồi quay lưng đi thẳng về phía cửa mật đạo.

Vô Diện nhân nhìn theo chàng, trang trọng nói:

- Thiếu Hoa, ngươi sẽ hối tiếc cho ngày hôm nay !

- Để tuột mất con cá, tại hạ không hối tiếc đâu, chỉ sợ con cá đó không sống với lưỡi câu của Hoàng Thiếu Hoa !

Chân diện Vô Diện nhân đành hằn lại. Hai môi lão mím chặt với nhau cùng với lớp mồ hôi tuôn ra ướt đầm trán.

Thiếu Hoa bước đến vòm cửa mật đạo, quay lại nói:

- Giờ thì tôn giá đã là người có mặt, hành tung nên giữ sự quang minh chính đại mới xứng đáng với bộ mặt của tôn giá !

Chân diện của Vô Diện nhân đỏ bừng. Lão muốn nói nhưng cổ họng như có cái gì đó chẹn ngang không thốt được nửa lời. Thiếu Hoa mỉm cười gượng rồi quay bước đi thẳng vào mật thất. Chàng nghe được tiếng thở dài của Vô Diện nhân.

Hết chương 53